

﴿٧٧﴾ سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ MÜRSELÂT SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mürselât, Gâr-ı Harâ Cebel-i Nur'un yanında bir gar'dır. Gâr'ul Mürselât derler ve bugün de mevcuttur. Rasûl-û Ekrem Sallâl-lâhû Aleyhivesellem, cinlere tebligat yaptığı zaman Gâr-i Hara'ya gitmiş, orası da cinlerle dolmuştur. Hâlik-i Kâinat'ın vav-ı kasem, yemin ile başlayan âyetleri, o işlerin hayırlı olduğuna işarettir.

Bu sûre-i celile 50 âyet, 81 kelime, 816 harften ibarettir. Bu sûrenin sebab-i nüzulü de müşrikler kendi aralarında "Nerede kıyâmet, ne oldu kıyâmet?" derler, istihzâ ederlerdi. Sûre, onların bu istihzalarına cevap olarak gelmiştir. Cenâb-ı Âllâh, kıyâmetin hak ve hakikat olduğunu beyân ediyor.

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا 1-

Mürsel; gönderilmiş. Âllâh tarafından iyilik için birbiri peşinden gönderilenlere. Melekler göklerden yere gelirler Emr-i İlâhi ile. Bazı peygamberlere vahiy getirirler, devamlı Emr-i İlâhiye itâat ederler. Bunlarla kasem ediyor çünkü melekler Emr-i İlâhiye isyan etmezler.

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا 2-

Şiddetle eserek, sert rüzgârlar gibi (zararlıları) savurup atan, koşanlara. Âllâh'ın düşmanlarını mahvettiği, helâk ettiğinden kıymetlidir.

وَالنَّاتِبِرَاتِ نَشْرًا 3-

(Hakikat, şeriat hükümlerini) lâıkiyle neşredenlere, yaydıkça yayanlara.

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا 4-

Kur'an-ı Azimüşşân'ın âyetleri hak ile bâtili tefrik eder, helâli haramı tefrik edenler hakkı için.

فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا 5-

Zikr-i İlâhiyi, Embiya'ya telkin eden. Kitabullah'ı gönderip, Embiya'ya telkin eden hak için.

عُدْرًا أَوْ نَذْرًا 6-

Nüzzr; kıyâmetin azabı ile korkutmak. Uzzr ise; özrünü izâle etmek. Eğer peygamber, Kur'ân gelmeseydi müşrikler diyeceklerdi; "Yâ Rabbi sen, bir peygamber, ahkâm gönderseydin biz de itâat ederdik, kâfir olmazdık." Bu özrü beyân edeceklerdi. Sakındırmak için, öğütler telkin edenler için.

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ 7-

Size va'd olunan kıyâmet, muhakkak gerçekleşecektir. Hakla bâtili birbirinden ayıran Kur'ân âyetlerine, (haklıları) mâzur görmek ve (haksızları) uyarmak için peygamberlere, vâhiy indiren

meleklerle yemin ederim ki size va'd olunanlar muhakkak vukû bulacaktır, ey Mekke kâfirleri!

8- فَاِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

“Yıldızların ışıkları söndürüldüğü zaman,

9- وَاِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

Gök kubbenin yarıldığı zaman,

10- وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

Dağlar ufalanıp savrulduğu sert ve belâlı bir günde, Rabbimizden (O'nun azabına uğramaktan) korkarız. (Derler)

11- وَاِذَا الرُّسُلُ اُقْتُتْ

O zamanda Peygamberân-ı İzam da ümmetiyle beraber hazır olurlar. Huzûr-u İlâhîde şefaâ etmek için veyahut onlara şehâdet etmek için hazır olurlar.

12- لَآئِي يَوْمٍ أُجِّلَتْ

(Bu alâmetler) ne vakte ertelenmiştir? (Tecil edilen gün, kıyâmet günüdür.)

13- لِيَوْمِ الْفَصْلِ

Fasıl günü, ayırım günü (iyilerle kötülerin birbirinden ayrı tutulduğu, hakların ödendiği ve herkes hakkında neye lâıyk ise ona göre hüküm verildiği gün) Faslıdır oradaki mahlûkat. Kur'an-ı Azimüşşân cennette de okunur ibadet-i telezzüz için. Orada, Kur'an-ı Azimüşşân'ı okuduğunda mânâsını da anlar, İltifât-ı İlâhiye zue

hur eder. Cennetin nimetlerinden çok, fazla nimetlere nâil olurlar. Kur'an-ı Azimüşşân hem dünyada hem kabir hem arsa-i hesapta hem de cennette bizim için bir nimettir.

14- وَمَا آذْرِيكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ط

Ey Habibim fasıl günü, kıyâmet günü nedir bilir misin? O günü, Âllâh bildirir.

15- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veyl o güne (peygamberi ve âhireti) yalanlayanların vay haline.

Bu âyet-i kerime on def'a tekrar ediliyor, yerine göre mânâsı değişiyor.

16- أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ط

Biz (bunlar gibi inkârcı olan) öncekileri helâk etmedik mi?

17- ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

Sonra gelenleri de peşlerine katarız. O gün, yalanlayanların vay haline.

18- كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

كَذَلِكَ Böylecedir mücrimler için bizim hükmümüz. İşte biz, suçlulara böyle yaparız.

19- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Ayât-ı İlâhiye'yi tekzib edenlere veyl olsun, yazıklar olsun.

20- أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۙ

(Ey insanlar!) Biz, sizi hâkir bir sudan yaratmadık mı?

21- فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۙ

Onu, muayyen bir müddete değin sağlam bir yerde tuttuk.

22- إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۙ

Kader-i mâlum ki onu, biz takdir ettik.

23- فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۙ

Biz buna güç yetiştirmişizdir. Biz, ne mükemmel bir kudret sahibiyiz.

24- وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۙ

O gün, yalanlayanların vay hâline.

25- أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۙ

Biz yeryüzünü size kâfi, yeterli olarak halk etmedik mi? (Yeryüzünde oturur, gezer, hâsılat elde eder, yer içersiniz.)

26- أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۙ

Biz yeryüzünü dirilere, altını ölülere, toplanma yeri yapmadık mı?

27- وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَاخِحَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا ۙ

Yeryüzünde haşmetli dağlar yarat-tık. Sizlere tatlı sular içirdik.

28- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veyl o gün, (bu nimetleri tekzip eyleyen, yalanlayanlara.)

29- أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

Kıyâmeti inkâr edenlere, melekler lisânı ile Âllâh-û Teâlâ diyor ki; "Haydi (dünyada) tekzip ettiğiniz azaba gidin."

30- أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ

Üç kola ayrılmış gölgeye, (cehennem dumanının gölgesine) gidin.

31- لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ

O ne gölgelendirir ne de alevden korur. (Alevin tesirinden muhafaza etmez.)

32- إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

İnşaa Cehennem تَرْمِي atıyor, بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ kıvılcımları saçıyor, bir saray, binalar gibi.

33- كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ

Onun kıvılcımı sanki kızıl deve gibidir.

34- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veyl o gün, (bunu) tekzip eyleyenlere.

35- هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

Bugün nutukların tutulacağı gündür. O gün, (kâfirlerin konur şamayacağı gündür.)

36- وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

Onlara izin bile verilmez ki (sözde) mazeretlerini beyân etsinler.

37- وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

O gün, yalanlayanlara yazıklar olsun.

38- هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ

هَذَا يَوْمُ الْفَضْلِ (O zaman şöyle denir.) Bugün fasıl günü, (hak ile bâtilin ayrıldığı gün)dür. جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ Sizi ve sizden öncekileri bir araya tamamen topladık.

39- فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

Şayet (azaptan kurtulmak için) bir hileniz varsa hemen bunu yapın da kurtulun, gösterin hilenizi.

40- وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veyl olsun o gün kıyâmeti inkâr eden, yalanlayanlara.

41- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

(O gün) takvâ sahipleri gerçekten gölgelerde ve pınar başlas rında bulunurlar. (Gölgeler, Arş-ı İlâhi'nin gölgesidir. Pınarlar; sudur, baldır, levendir bunların hepsi akıyor. Cennette öyle nimetler

var ki hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği, hiçbir kâlbîn tasavvur etmediği Nimet-i İlâhiye var.)

42- وَفَوَاكِهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ^ط

İştihâ ettiği, canlarının çektiğinden çeşit çeşit meyvelerle nimetler içindedirler.

43- كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Ehl-i cennete, Lisân-ı İlâhi ile melekler derler. كُلُوا "Yiyiniz Nimet-i İlâhiyeyi, وَاشْرَبُوا içiniz هَنِيئًا afiyet olsun size. بِمَا كُنْتُمْ Sizin yaptığınız, (dünyada) işlediğiniz (sâlih) amellerin mükâfatı olarak verilmiştir."

Cennet, Cenâb-ı Hâk'kın lütf-û keremiyledir, amêl ile değildir. Fakat cennetin nimetleri, amêl ile mütenasiptir. Yine hepsini veren Cenâb-ı Âllâh'tır. Lâkin minnet koymak olmasın için, sizin dünyada yaptığınız amellerin mükâfatıdır, diyor.

44- إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz Azimüşşân muhsin olanları, iyi olanları böyle mükâfatlandırırız.

45- وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veyl olsun o günde ahireti, cehennemi inkâr edenlere.

46- كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ جُجْرُمُونَ

كُلُوا (Ey kâfirler) dünya nimetlerini yiyiniz. Menfaatınız budur,

yyiniz dünyadaki mal-û servet ile faydalanınız. قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ. Az bir zaman devam edecek. Gerçek şu ki sizler suçlusunuz.

47- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veyl olsun o gün (ebedi nimeti) tekzib eyleyenlere! (Ki kendilerini elim ve dâimi bir azaba attılar.)

48- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

Onlara (imân edin de) rukü edin, namaz kılınız denildiği zaman لَا يَرْكَعُونَ ruküya gitmez, eğilmezler.

49- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Veyl olsun, yazıklar olsun (imân etmeyip de) yalanlayan, tekzib edenlere.

Bu âyet, Sakif kabilesi hakkında nâzil olmuştur. Zirâ; "Biz namazda eğilmeyiz, bu bizim için zillettir." demişler. Peygamber Sallâllâhû Aleyhivesellem de "Rükû ve sûcûdu olmayan namazda hayır yoktur" buyurmuştur.

50- فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ مَا بَدَأْنَا بِآيَاتِنَا فَكَّرْتُمْ وَلَا تَرْجِعُونَ

Ey münkirler Kur'an-ı Azimüşşân'ın fesahat ve belâgatı, gaü yıptan bahsettiği, dünyanın öncesinden ve sonuna kadar bahsettiği. O size geldikten sonra, Kur'an'dan sonra, onlar hangi söze inanacaklar? (Bu âyeti okuyunca Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem "Amennê billah" diyordu. Bize de sünnettir.